

Явява са и Танчо съ турбичка на рамо и трѣжаа — отива на пътѣ.

ЯВЛЕНИЕ I.

Н Е Й К О.

Почакай Танчо. Каде си са забързале тѣй чакай да видимъ кѣде отивашъ?

Т А Н Ч О. (зазира са).

Въ Сърбия отивамъ, чичо Нейко. Гжлабъ чорбаджи ма проважда да му купувамъ овни.

Н Е Й К О.

Добрѣ, Танчо добрѣ, Гжлабъ чорбаджи е добаръ човѣкъ. Той прави добро на сиромасите. Ами ти сега имашъ ли пари да си платишъ царското даване за година и половина? То стана по-много отъ двѣста гроша.

ТАНЧО омислилъ са и гледа на земята безъ да отговори.

Н Е Й К О.

Какво мислишъ и гледашъ, като пукалъ? Защо мълчишъ? Или парите или пакъ хайде на конака. Нѣма време за чакане.

Т А Н Ч О. (укахарено).

Моля ти са, чичо Нейко! Азъ скоро ще са